

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Кзз 457/2025
08.04.2025. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Мирољуба Томића, председника већа, Татјане Вуковић, Слободана Велисављевића, Светлане Томић Јокић и Бојане Пауновић, чланова већа, са саветником Маријом Рибарић, записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због кривичног дела насиље у породици из члана 194. став 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног, адвоката Гравара Јоване, поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Старој Пазови К-612/24 од 13.11.2024. године и Вишег суда у Сремској Митровици 1Кж1-38/25 од 03.02.2025. године, у седници већа одржаној дана 08.04.2025. године, једногласно је донео

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ, као неоснован, захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Гравара Јоване, поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Старој Пазови К-612/24 од 13.11.2024. године и Вишег суда у Сремској Митровици 1Кж1-38/25 од 03.02.2025. године у односу на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 4) Законика о кривичном поступку, док се у преосталом делу поднети захтев за заштиту законитости **ОДБАЦУЈЕ** као недозвољен.

Образложење

Пресудом Основног суда у Старој Пазови К-612/24 од 13.11.2024. године окривљени АА оглашен је кривим да је извршио кривично дело насиље у породици из члана 194. став 1. Кривичног законика за које је осуђен на казну затвора у трајању од 3 месеца и 12 дана у коју му се урачунава време проведено у притвору почев од 01.08.2024. године до 13.11.2024. године. Истом пресудом окривљени је обавезан да сноси трошкове кривичног поступка о чијој висини ће суд одлучити накнадно посебним решењем.

Пресудом Вишег суда у Сремској Митровици 1Кж1-38/25 од 03.02.2025. године уважена је жалба Основног јавног тужиоца у Старој Пазови и пресуда Основног суда у Старој Пазови К-612/24 од 13.11.2024. године је преиначена у погледу одлуке о кривичној санкцији, па је окривљени АА за кривично дело насиље у породици из члана 194. став 1. Кривичног законика осуђен на казну затвора у трајању од 1 године и 8 месеци, у коју се урачунава време проведено у притвору почев од 01.08.2024. године до 13.11.2024. године, док је пресуда у непреиначном делу потврђена, а жалба браниоца по службеној дужности окривљеног, адвоката Гравара Јоване је одбијена као неоснована.

Против наведених правноснажних пресуда, захтев за заштиту законитости благовремено је поднео бранилац окривљеног, адвокат Гравара Јована, због повреде закона из члана 485. став 1. тачка 1) Законика о кривичном поступку, са предлогом да Врховни суд поднети захтев за заштиту законитости усвоји, побијане пресуде укине и списе предмета врати првостепеном суду на поновни поступак и одлучивање или да побијане пресуде преиначи тако да окривљеног ослободи од оптужбе за дело које му је стављено на терет, а да извршење правноснажне пресуде, сходно одредби члана 488. став 3. Законика о кривичном поступку, одложи.

Врховни суд је доставио примерак захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног Врховном јавном тужиоцу, сходно одредби члана 488. став 1. Законика о кривичном поступку (ЗКП) па је у седници већа, коју је одржао у смислу члана 490. ЗКП, без обавештење Врховног јавног тужиоца и браниоца окривљеног, сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке (члан 488. став 2. ЗКП), размотрио списе предмета са правноснажним пресудама против којих је поднет захтев, те након оцене навода изнетих у захтеву нашао:

Захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Гравара Јоване је неоснован у односу на повреду закона из члана 438. став 1. тачка 4) ЗКП, док је у преосталом делу недозвољен.

Бранилац окривљеног у поднетом захтеву за заштиту законитости указује да је побијаним пресудама учињена повреда закона из члана 37. став 1. ЗКП коју образлаже наводима да је судија појединац Бранислав Небригић, који је донео првостепену пресуду К-612/24 од 13.11.2024. године, учествовао као судија за претходни поступак.

Овакви наводи браниоца окривљеног, од стране Врховног суда, оцењени су као неосновани.

Одредбом члана 37. став 1. тачка 4) ЗКП прописано је да ће судија бити изузет од судијске дужности у одређеном предмету, ако је у истом предмету поступао као судија за претходни поступак или је одлучивао о потврђивању оптужнице или је учествовао у доношењу мериторне одлуке о оптужби, која се побија жалбом или ванредним правним леком или је учествовао у поступку као тужилац, бранилац, законски заступник или пуномоћник оштећеног, односно тужиоца или је саслушан као сведок или као вештак, ако тим закоником није другачије прописано.

У конкретном случају, судија појединац Бранислав Небригић је по предлогу Основног јавног тужиоца у Старој Пазови донео решење о одређивању притвора према

окривљеном АА, поступајући у складу са одредбом члана 498. став 1. ЗКП, а након тога и по подношењу оптужног предлога, поступао као судија појединац у овом кривичном поступку и донео првостепену пресуду Основног суда у Старој Пазови К-612/24.

Самим тим, у конкретном случају, по предлогу Основног јавног тужиоца у Старој Пазови, судија појединац донео је решење о одређивању притвора у скраћеном поступку, поступајући у складу са одредбом члана 498. став 1. ЗКП, сходно којој, притвор се може одредити против лица за које постоји основана сумња да је учинило кривично дело, ако постоји неки од разлога из члана 211. став 1. тачка 1-3) овог законика. Отуда, судија који је одредио притвор окривљеном није био судија за претходни поступак, како се неосновано поднетим захтевом браниоца указује, већ судија појединац, који осим доношења спорног решења, на шта је био овлашћен у складу са одредбом члана 498. став 1. ЗКП, није предузимао никакве друге радње у овом поступку, те су оцењени као неосновани супротни наводи да је у конкретном случају овај судија морао бити изузет приликом доношења првостепене пресуде.

У преосталом делу поднетог захтева за заштиту законитости бранилац наводи да је побијаним пресудама учињена и битна повреда одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 2) ЗКП, јер су разлози пресуде противречни изреци, а дати разлози су нејасни и у знатној мери противречни, с обзиром да је окривљени оглашен кривим за радње предузете према оштећеној, иако је „радња давлeња“, по наводима вештака, готово увек праћена механичким повредама, а у медицинској документацији повреде нису констатоване те оштећена није задобила ниједну механичку повреду, што дате разлоге чини противречним.

Бранилац, даље, у поднетом захтеву означава и образлаже да је побијаним пресудама учињена повреда закона из члана 440. ЗКП доводећи у питање закључак суда о извршеном кривичном делу и стим у вези примену члана 55. Кривичног законика, који се заснива на казивању оштећене пред лекаром и радницима Центра, а занемарена је чињеница да у медицинској документацији нису констатоване повреде и да се оштећена користила својим законским правом да не сведочи, оспоравајући истинитост пријаве и мотиве оштећене за пријављивање окривљеног.

Поред тога, бранилац у захтеву означава и образлаже и повреду закона из члана 16. став 4. ЗКП, с обзиром да суд заснива пресуду на чињеницама у чију извесност није уверен, а такође указује и да другостепени суд није ценио у потпуности жалбене наводе браноца окривљеног у погледу извештаја Центра са социјални рад и делове лекарског извештаја који садрже анамнезу пацијента, чиме суштински указује на повреду закона из члана 460. ЗКП.

Како се у смислу одредбе члана 485. став 4. ЗКП захтев за заштиту законитости не може поднети због повреде закона из члана 438. став 2. тачка 2), члана 16. став 4., члана 440. и 460. ЗКП, Врховни суд је захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног у овим деловима оценио као недозвољен.

Из изнетих разлога Врховни суд је на основу одредбе члана 491. ЗКП и члана 487. став 1. тачка 2) ЗКП, одлучио као у изреци ове пресуде.

Записничар – саветник
Марија Рибарић с.р.

Председник већа – судија
Мирољуб Томић с.р.

За тачност отправака
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић